

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر سرمایه فرهنگی بر شادمانی اجتماعی شهروندان شهر تهران

محل انتشار:

کنفرانس ملی توسعه اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیدعلی رضیانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران- ایران

سعید معدنی - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز- ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به اهمیت بحث شادمانی در دنیای امروز از یکسو و همچنین جایگاه نه چندان مناسب ایران در رتبه بندی بین المللی شادمانی که هر ساله از سوی سازمان شبکه راه حل های توسعه پایدار و با همکاری سازمان ملل متحد منتشر می شود از سوی دیگر، این پژوهش به بررسی رابطه تاثیر سرمایه فرهنگی بر شادمانی شهروندان شهر تهران میپردازد. پژوهش حاضر از نظرهدف، کاربردی؛ از نظر ماهیت، توصیفی - همبستگی و از نظر روش، پیمایشی میباشد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه شهروندان 15-65 ساله تهرانی بوده و اندازه نمونه با استفاده از فرمول کوکران، 384 نفر در نظر گرفته شده است. جهت گردآوری اطلاعات از دو پرسشنامه سرمایه فرهنگی پیر بوردیو و پرسشنامه شادمانی لیندنبرگ بهره گرفته شده است. در این پژوهش چهار فرضیه مطرح شد و از طریق آزمون پیرسون به بررسی رابطه بین متغیرها پرداخته شد. یافته های پژوهش نشان می دهد بین تمامی ابعاد سرمایه فرهنگی با میزان شادمانی افراد، رابطه معنادار، مستقیم ولی در سطحی ضعیف وجود دارد بیشترین تاثیر را سرمایه فرهنگی تجسم یافته (0/30) بر روی میزان شادمانی افراد داشته است سپس سرمایه فرهنگی عینیت یافته (0/24) و سرمایه فرهنگی نهادینه شده به میزان (0/16) بر میزان شادمانی افراد تاثیرگذار بوده اند. همچنین زمانی که تمامی ابعاد سرمایه فرهنگی با یکدیگر تجمیع شده و متغیر سرمایه فرهنگی ساخته شد، بیشترین تاثیر (0/32) بر میزان شادمانی در افراد مشاهده شد.

کلمات کلیدی:

سرمایه فرهنگی، شادمانی، خوشبختی ذهنی، شهروندان تهرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830788>

